Napomene:

- Savjetuje se navedene zadatke riješiti ubrzo nakon predavanja
- Savjetuje se ne gledati rješenja prije nego se pokuša samostalno riješiti zadatke

14. vježbe uz predavanja

1. Što će se ispisati sljedećim programom:

```
#include <stdio.h>
int main (void) {
   int a = 2, x = 10;
   int *p = &a;
   x += *p * 3;
   printf ("%d %d\n", *p, x);
   return 0;
}
```

2. Što će se ispisati sljedećim programom:

```
#include <stdio.h>
int main (void) {
  int a = 10, b = 20, *c = &a, *d = &b;
  c = &b;
  d = &a;
  *c = *d + 5;
  *d = *c + 3;
  printf ("%d %d %d %d\n", a, b, *c+1, *d+1);
  return 0;
}
```

3. Što je neispravno u sljedećem programu:

```
#include <stdio.h>
int main (void) {
   int a, b, *c = &a;
   short x, y = 10, *z = &x;
   c = &b;
   z = &y;
   *c = 20;
   *z = 30;
   c = &y;
   printf ("%d %d\n", *c, *z);
   return 0;
}
```

4. Što će se ispisati sljedećim programom:

```
#include <stdio.h>
int main (void) {
  int polje[4] = {3, 6, 9, 12};
  int *p1, *p2, *p3;
  p1 = &polje[0];
  p2 = &polje[1];
  p3 = &polje[3];
  printf ("%d %d %d %d %d\n", *p1, *p2, *p3, *(p2 - 1), *p2 - 1);
  return 0;
}
```

5. Što će se ispisati sljedećim programom:

```
#include <stdio.h>
int main (void) {
  int polje[4][2] = {3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24};
  int *p1, *p2, *p3;
  p1 = &polje[0][0];
  p2 = &polje[1][0];
  p3 = &polje[3][1];
  printf ("%d %d %d %d %d\n", *p1, *p2, *p3, *(p1 + 1), *p1 + 1);
  return 0;
}
```

6. Što će se ispisati sljedećim programom:

```
#include <stdio.h>
int main (void) {
    int polje[3][2] = {3, 6, 9, 12, 15, 18};
    int *p = polje[0];
    int i1 = *p;
    int i2 = (*p)++;
    int i3 = *p;
    int i4 = *++p;
    int i5 = *p;
    int i6 = *p++;
    int i7 = *(p-1);
    int i8 = *p;
    printf ("%d %d %d %d %d %d %d\n", i1, i2, i3, i4, i5, i6, i7, i8);
    return 0;
}
```

7. Što će se ispisati sljedećim programom:

```
#include <stdio.h>
int main (void) {
   int polje[3][2] = {1, 2, 3, 4, 5, 6};
   int *p = &polje[1][1], i = 5;
   printf ("%d\n", *(p + --i));
   printf ("%d\n", *--p + --i);
   return 0;
}
```

8. Izrazima zamijenite upitnike u printf naredbi kojom će se ispisati članovi glavne dijagonale matrice x. Članovima matrice **mora** se pristupati preko pokazivača p:

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   int x[4][4] = {1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16};
   int *p = &x[0][0];
   printf("%d %d %d %d\n", ?, ?, ?);
   return 0;
}
```

9. S tipkovnice upisati cijeli broj n iz intervala [5, 10]. Generirati kvadratnu matricu dimenzija n x n kojoj su svi elementi glavne i sporedne dijagonale, elementi prvog i zadnjeg retka, te prvog i zadnjeg stupca postavljeni na vrijednost 1, a svi ostali elementi matrice postavljeni na vrijednost 8. Generiranu matricu ispisati na zaslon. Elementima matrice pristupati isključivo pomoću pokazivača. Npr. ako korisnik preko tipkovnice za n unese broj 7, na zaslon treba ispisati:

Ovaj zadatak se od zadatka br. 5 iz prethodne vježbe razlikuje jedino u tome što se elementima matrice mora pristupati pomoću pokazivača.

10. S tipkovnice, uz kontrolu, učitati broj redaka m i broj stupaca n cjelobrojne matrice. Broj redaka mora biti iz intervala [3, 6], a broj stupaca iz intervala [4, 10]. Nakon toga učitati članove matrice. Zatim jednodimenzijsko polje nps napuniti vrijednostima najmanjih članova matrice u pojedinim stupcima, a jednodimenzijsko polje npr napuniti vrijednostima najmanjih članova matrice u pojedinim retcima. Ispisati učitanu matricu, a zatim članove polja nps i članove polja npr. Članovima svih polja mora se pristupati isključivo preko pokazivača.

2

Primjer: ako je učitana matrica (m=4, n=5)

polje nps:

Ovaj zadatak se od zadatka br. 6 iz prethodne vježbe razlikuje jedino u tome što se elementima matrice mora pristupati pomoću pokazivača.

Rješenja

Rješenje 3. zadatka

```
Neispravna je naredba
```

```
c = &y;
```

c je "pokazivač na short", a pridružuje mu se adresa varijable koja je tipa int.

Rješenje 8. zadatka

Kad bi bilo dopušteno članovima polja pristupati pomoću indeksa, tada bi se napisalo:

```
printf("%d %d %d %d n", x[0][0], x[1][1], x[2][2], x[3][3]);
```

Članovima polja se također može pristupiti preko pokazivača. Pokazivač p sadrži adresu elementa x[0][0]. Do adrese elementa x[1][1] dolazimo tako da preskočimo sve elemente u prvom retku (ima ih 1*4) i jedan element iz drugog retka, tj. adresi p pribrojimo 1*4+1. Do adrese elementa x[2][2] dolazimo tako da preskočimo sve elemente u prva dva retka (ima ih 2*4) i dva elementa iz trećeg retka, tj. adresi p pribrojimo 2*4+2. Itd.

Rješenje 9. zadatka

```
#include <stdio.h>
#define MAXDIM 10
int main(void) {
   int i, j, n;
   int mat[MAXDIM][MAXDIM];
   int *p = &mat[0][0]; /* ili: int *p = mat[0] */
   /* ucitavanje n */
   do {
      printf("Upisite n:");
      scanf("%d", &n);
   \} while (n < 1 \mid | n > MAXDIM);
   /* generiranje matrice */
   for (i = 0; i < n; ++i)
      for (j = 0; j < n; ++j)
  if (i == j || i == n-1-j || j == 0 || i == 0 || j == n-1 || i == n-1)</pre>
             *(p + i*MAXDIM + j) = 1;
         else
             *(p + i*MAXDIM + j) = 8;
   /* ispis matrice */
   for (i = 0; i < n; ++i) {
      for (j = 0; j < n; ++j)
         printf("%d ", *(p + i*MAXDIM + j));
      printf("\n");
   }
   return 0;
```

Česta pogreška pri rješavanju ovog zadatka (i sličnih zadataka) jest da se članu matrice mat[i][j] pokuša pristupiti pomoću izraza

```
*(p + i*n + j)
```

To je pogrešno! Redak matrice mat sadrži MAXDIM članova, a ne n članova. Izraz bi bio dobar jedino u slučaju kada korisnik za n upiše vrijednost jednaku MAXDIM.

Rješenje 10. zadatka

```
#include <stdio.h>
#define MAXRED 6
#define MAXSTUP 10
int main(void) {
   int i, j, m, n;
   int mat[MAXRED][MAXSTUP], *pmat = &mat[0][0];
   int nps[MAXSTUP], *pnps = &nps[0], npr[MAXRED], *pnpr = &npr[0];
  do {
     printf("Upisite m[3,6] i n[4,10]: ");
      scanf("%d %d", &m, &n);
   \} while (m < 3 | | m > 6 | | n < 4 | | n > 10);
  printf("Upisite clanove matrice po retcima: ");
   for (i = 0; i < m; ++i)
      for (j = 0; j < n; ++j)
         scanf("%d", pmat + i*MAXSTUP+j);
   /* odredi najmanji clan u svakom stupcu */
   for (j = 0; j < n; ++j) {
      /* u svakom stupcu j obavi sljedece */
      /* pretpostavi da je prvi clan u j-tom stupcu najmanji clan tog stupca */
      *(pnps + j) = *(pmat + 0*MAXSTUP+j);
      for (i = 1; i < m; ++i)
         if (*(pmat + i*MAXSTUP+j) < *(pnps + j))</pre>
            *(pnps + j) = *(pmat + i*MAXSTUP+j);
   }
   /* odredi najmanji clan u svakom retku */
   for (i = 0; i < m; ++i) {</pre>
      /* u svakom retku i obavi sljedece */
      /* pretpostavi da je prvi clan u i-tom retku najmanji clan tog retka */
      *(pnpr + i) = *(pmat + i*MAXSTUP+0);
      for (j = 1; j < n; ++j)
         if (*(pmat + i*MAXSTUP+j) < *(pnpr + i))</pre>
            *(pnpr + i) = *(pmat + i*MAXSTUP+j);
   }
  printf("\nmatrica:\n");
   for (i = 0; i < m; ++i) {
      for (j = 0; j < n; ++j)
         printf("%4d", *(pmat + i*MAXSTUP+j));
     printf("\n");
  printf("\npolje nps:\n");
   for (j = 0; j < n; ++j)
     printf("%4d", *(pnps + j));
  printf("\n");
  printf("\npolje npr:\n");
   for (i = 0; i < m; ++i)
      printf("%4d", *(pnpr + i));
  printf("\n");
  return 0;
}
```

Česte pogreške pri rješavanju ovog zadatka (i sličnih zadataka) jesu da se članu matrice mat[i][j] pokuša pristupiti pomoću izraza

```
*(pmat + i*n + j)
ili
     *(pmat + i*MAXRED + j)
```